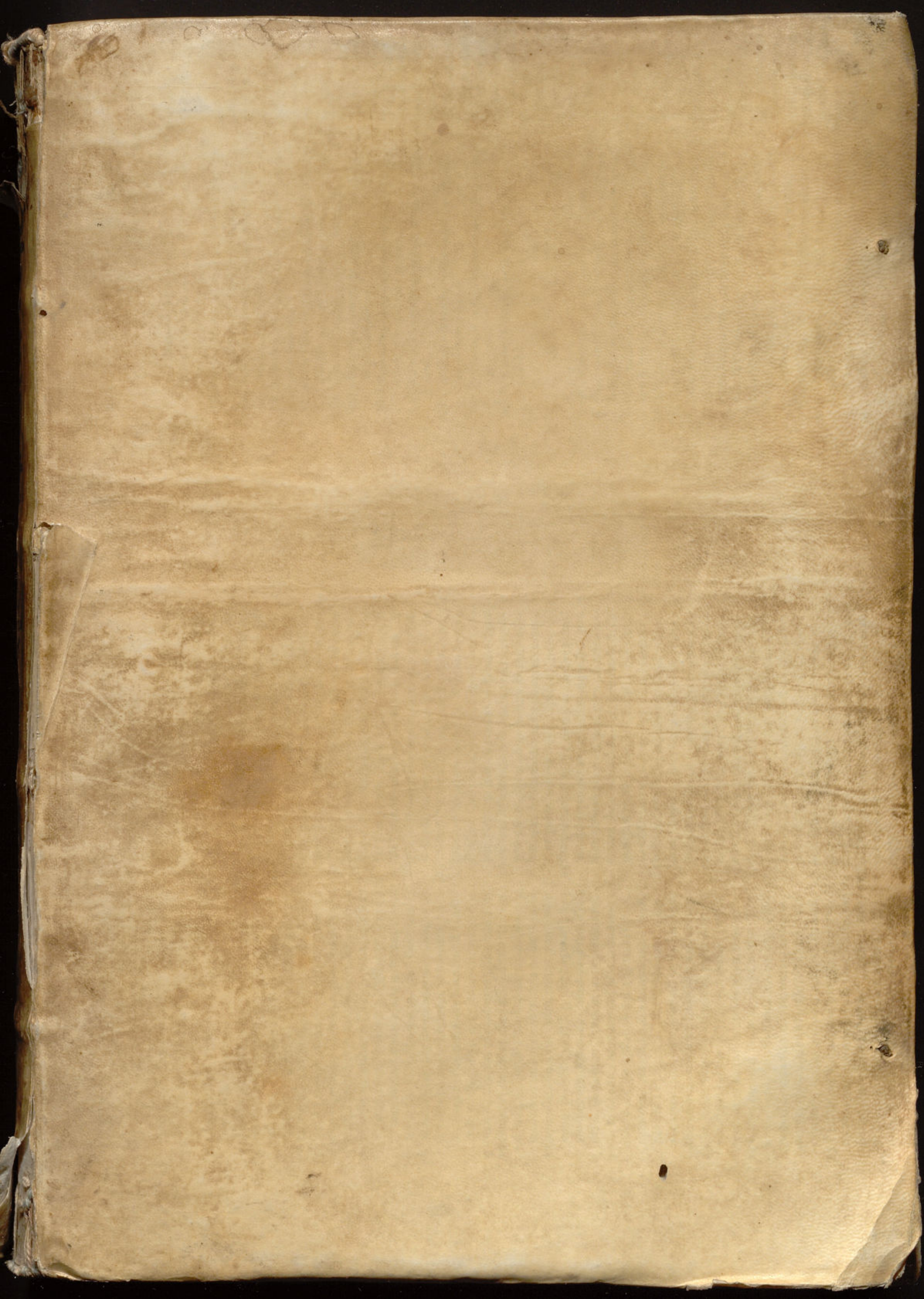

Stimulus
T. J. O. R. S. A.
No. 6-201

~~8.a.2~~
~~5.~~

Biblioteca Universitaria
GRANADA
Sala A
Estadía 6
Número 201

611853827

82-5416

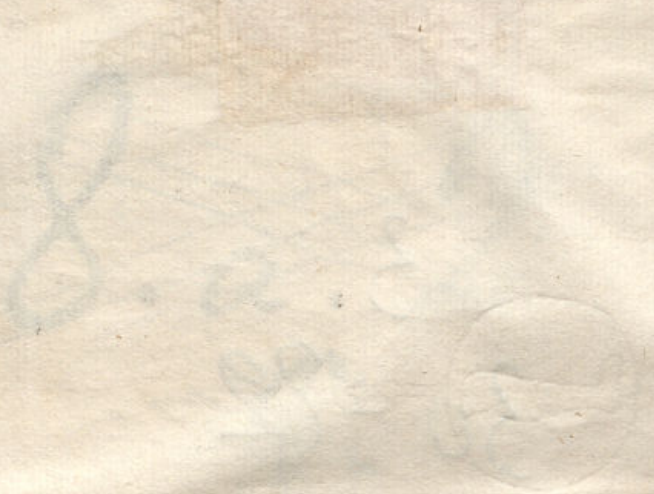
10¹⁰ 2-6

3

30-82

142-30

142-30

FERIA V. DIE II. MARTIJ 1679. IN GENERALI CONGREGATIONE Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Vaticano coram Sanctissimo D. N. D. Innocentio Diuina Providentia Papa XI. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. Innocentius Papa XI. prædictus ouium sibi à Deo creditarum salutis sedulo incumbens, & salubre opus in segregandis noxijs doctrinarum pascuis ab innoxijs à fel. record. Alexandro VII. Prædecessore suo inchoatum prosequi volens, plurimas propositiones partim ex diuersis, vel libris, vel thesibus, scilicet scriptis excerptas, & partim nouiter adinuentas Theologorum plurium examini, & deinde Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus subiecit. Quibus propositionibus sedulo, & accuratè sæpiùs discussis, eorundem Eminentissimorum Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem suam auditis. Idem Sanctissimus D. N. re postea maturè considerata, statuit, & decreuit pro nunc sequentes propositiones, & vnamquamque ipsarum, sicut iacent, vt minimum tamquam scandalosas, & in praxi perniciosas, esse damnandas, & prohibendas, sicuti eas damnat, & prohibet. Non intendens tamen Sanctitas sua per hoc Decretum alias propositiones in ipso non expressas, & Sanctitati suæ quomodolibet, & ex quacumque parte exhibitas, vel exhibendas vllatenùs approbare.

1. Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore, nisi id vetet lex, conuentio, aut periculum grauis damni incurrendi. Hinc sententia probabilis tantum vtendum non est in collatione Baptismi, Ordinis Sacerdotalis, aut Episcopalis.

2. Probabiliter existimo, Iudicem posse iudicare iuxta opinionem etiam minus probabilem.

3. Generatim dum probabilitate, siue intrinseca, siue extrinseca quantumuis tenui, modo à probabilitatis finibus non exeat, confixi aliquid agimus, semper prudenter agimus.

4. Ab infidelitate excusabitur Infidelis non credens ductus opinione minus probabili.

5. An peccet mortaliter, qui actum dilectionis Dei semel tantum in vita eliceret, condemnare non audemus.

6. Probabile est, nec singulis quidem rigorosè quinquennijs per se obligare præceptum charitatis erga Deum.

7. Tunc

23. Tunc solum obligat, quando tenemur iustificari, & non habemus aliam viam, qua iustificari possimus.
8. Comedere, & bibere usque ad satietatem ob solam voluptatem non est peccatum, modo non obfit valetudini, quia licite potest appetitus naturalis suis actibus frui.
9. Opus Coniugii ob solam voluptatem exercitum omni penitus caret culpa, ac defectu veniali.
10. Non tenemur proximum diligere actu interno, & formali.
11. Precepto proximum diligere fieri, facere possumus per solos actus externos.
12. Vix in Secularibus inuenies, etiam in Regibus, superfluum statui. Et ita vix aliquis tenetur ad eleemosynam, quando tenetur tantum ex superfluo statui.
13. Si cum debita moderatione facias, potes absque peccato mortali de vita alicuius tristari, & de illius morte naturali gaudere, illam inefficaci affectu petere, & desiderare; non quidem ex displicentia personae, sed ob aliquod temporale emolumentum.
14. Licitum est absoluto desiderio cupere mortem Patris, non quidem, ut malum Patris, sed ut bonum cupientis, quia nimirum ei obuetura est pinguis hereditas.
15. Licitum est filio gaudere de parricidio Parentis, à se in ebrietate perpetrato propter ingentes diuitias inde ex hereditate consecutas.
16. Fides non censetur cadere sub precepto speciali, & secundum se.
17. Satis est, actum fidei semel in vita, elicere.
18. Si à potestate publica quis interrogetur, fidem ingenuè confiteri, ut Deo, & fidei gloriosum confuso, tacere, ut peccaminosum per se non damno.
19. Voluntas non potest efficere, ut assensus fidei in seipso, sit magis firmus, quam mereatur pondus rationum ad assensum impellentium.
20. Hinc potest quis prudenter, repudiare assensum, quem habebat supernaturalem.
21. Assensus fidei supernaturalis, & utilis ad salutem stat cum notitia solum probabili reuelationis, immò cum formidine, qua quis formidet, ne non sit locutus Deus.
22. Non nisi fides vnius Dei necessaria videtur necessitate medijs, non autem explicita Remunerationis.
23. Fides late dicta ex Testimonio Creaturarum, simili uè motiuo ad iustificationem sufficit.
24. Vocare Deum in Testem mendacij, leuis non est, tanta irreuerentia, propter quam velit, aut possit damnare hominem.
25. Si causa licita est iurare sine animo iurandi, siue res sit leuis, siue grauis.
26. Si quis, vel solus, vel coram alijs, siue interrogatus, siue propria sponte,

siue recreationis causa, siue quocumque alio fine iuret, se non fecisse aliquid, quod reuera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam ab eam qua fecit, vel quoduis aliud additum verum, reuera non mentitur, nec est per iuratus.

27. Causa iusta vtendi his amphibologijs est; quoties id necessarium, aut vtile est ad salutem corporis, honorem, res familiares tuendas, vel ad quemlibet alium virtutis actum, ita ut veritatis occultatio censeatur tunc expediens, & studiosa.

28. Qui mediante commendatione, vel munere ad Magistratum, vel Officium publicum promotus est, poterit cum restrictione mentali prestare iuramentum, quod de mandato Regis a similibus solet exigi, non habito respectu ad intentionem exigentis, quia non tenetur fateri crimen occultum.

29. Vrgens metus grauis est causa iusta Sacramentorum administratio-
nent simulandi.

30. Fas est viro honorato occidere iniuriam, qui nititur calumniam inferre, si aliter hac ignominia vitari nequit; idem quoque dicendum, si quis impingat alipam, vel fuste percutiat, & post impactam alipam, vel ictum fustis fugiat.

31. Regulariter occidere possum furem pro conseruatione vnius aurci.

32. Non solum licitum est defendere defensione occisiva, qua actu posside-
mus, sed etiam ad qua ius inchoatu habemus, & qua nos possessuros speramus.

33. Licitum est tam heredi, quam legatario, contra iniuste impediendum, ne vel hereditas adeatur, vel legata soluantur, se taliter defendere, sicut & ius habenti ad Cathedram, vel Præbendam contra eorum possessionem iniuste im-
pedientem.

34. Licet procurare abortum ante animationem fetus, ne Puella deprehensa grauida occidatur, aut infametur.

35. Videtur probabile omnem foetum, quamdiu in vtero est, carere anima rationali, & tunc primum incipere eandem habere, cum paritur, ac confectus
re: dicendum erit: in nullo abortu homicidium committi.

36. Permissum est furari, non solum in extrema necessitate, sed etiam in graui.

37. Famuli, & famule domesticæ possunt occulte heris suis surripere ad co-
pendandam operam suam, quam maiorem iudicant salario, quod recipiunt.

38. Non tenetur quis sub poena peccati mortalis restituere quod ablatum
est per pauca furta, quantumcumque sit magna summa totalis.

39. Qui alium mouet, aut inducit ad inferendum graue damnum tertio, non
tenetur ad restitutionem istius damni illati.

40. Contractus Mohatra licitus est, etiam respectu eiusdem Personæ, & cu
contractu retroconditionis prauitè inito, cum intentione lucri.

41. Cùm numerata pecunia pretiosior sit numeranda, & nullus sit, qui non maioris faciat pecuniam presentem, quàm futuram; potest creditor aliquid ultra sortem à mutuatario exigere, & eo titulo ab usura excusari.
42. Usura non est dum ultra sortem aliquid exigitur, tamquam ex benivolentia, & gratitudine debitum, sed solùm si exigatur tamquàm ex iustitia debitum.
43. Quidni non nisi veniale sit detrahentis auctoritatem magnam sibi noxiam falso crimine elidere?
44. Probabile est non peccare mortaliter, qui imponit falsum crimè alicui, ut suam iustitiam, & honorem defendat. Et si hoc non sit probabile, vix vlla erit opinio probabilis in Theologia.
45. Dare temporale pro spiritali non est simonia, quando temporale non datur tamquam pretium, sed duntaxat tamquam motiuum conferendi, vel efficiendi spiritalis, vel etiam quando temporale sit solùm gratuita compensatio pro spiritali, aut è contra.
46. Et id quoque locum habet, etiam si temporale sit principale motiuum dandi spiritalis; imò etiam si sit finis ipsius rei spiritalis, sic ut illud pluris aestimetur, quàm res spiritalis.
47. Cùm dixit Concilium Tridentinum eos alienis peccatis communicantes mortalitèr peccare, qui nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis vtilis, ipsi iudicauerint ad Ecclesias promouent, Conciliũ, vel primò videtur per hoc digniores non aliud significare velle, nisi dignitatem eligendorum sumpto comparatiuo pro positiuo; vel secundò locutione minus propria ponit digniores, ut excludat indignos, non verò dignos; vel tandem loquitur tertio quando fit concursus.
48. Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam intolere malitiam, & solùm esse malam, quia interdicta, ut contrarium omninò rationi dissonum videatur.
49. Mollities iure naturæ prohibita non est. Vnde si Deus eam non interdixisset, sepè esset bona, & aliquando obligatoria sub mortali.
50. Copula cum coniugata, consentiente marito, non est adulterium; adeoque sufficit in confessione dicere, se esse fornicatum.
51. Famulus, qui submissis humeris scientèr adiuuat herum suum ascendere per fenestras ad stuprandum virginem, & multoties eidem subseruit deferendo scalam, aperiendo ianuam, aut quid simile cooperando, non peccat mortalitèr, si id faciat metu notabilis detrimenti, puta ne à Domino malè tractetur, ne toruis oculis aspiciatur, ne domo expellatur.
52. Præceptum seruandi festa non obligat sub mortali, seposito scandalo; si absit contemptus.
53. Satisfit præcepto Ecclesiæ de audiendo Sacro, qui duas eius partes, imò

modò quatuor simul à diuersis Celebrantibus audit.

54. Qui non potest recitare Matutinum, & Laudes, potest autem reliquas Horas, ad nihil tenetur, quia maior pars trahit ad se minorem.

55. Præcepto Communionis annuæ satisficit per sacrilegam Domini manducationem.

56. Frequens Confessio, & Communio, etiam in his, qui gentiliter viuunt, est nota prædestinationis.

57. Probabile est, sufficere attritionem naturalem, modò honestam.

58. Non tenemur Confessario interroganti fateri peccati alicuius consuetudinem.

59. Licet sacramentalitèr absoluerè dimidiatèr tantùm cōfessos, ratione magni concursus Pœnitentiũ, qualis v. g. potest contingere in die magnæ alicuius festiuitatis, aut indulgentiæ.

60. Pœnitenti habenti consuetudinem peccandi contra legem Dei, Naturæ, aut Ecclesiæ, etsi emendationis spes nulla appareat, nec est neganda, nec d. ferenda absolutio; dummodò ore proferat, se dolere, & proponere emendationem.

61. Potest aliquando absolui, qui in proxima occasione peccandi versatur, quam potest, & non vult omittere, quinimodò directè, & ex proposito quærere, aut ei se ingerit.

62. Proxima occasio peccandi non est fugienda, quandò causa aliqua utilis, aut honesta non fugiendi occurrit.

63. Licitum est quærere directè occasionem proximam peccandi pro bono spirituali, vel temporali nostro, vel proximi.

64. Absolutionis capax est homo quantumuis labore ignorantia Mysteriorũ Fidei, & etiam si per negligentiam, etiam culpabilem, nesciat Mysterium Sacrissimæ Trinitatis, & Incarnationis Domini Nostri Jesu Christi.

65. Sufficit illa Mysteria semel credidisse.

Quicumque autem cuiusuis conditionis, status, & dignitatis illas, vel illarũ aliquam coniunctim, vel diuissim defenderit, vel ediderit, vel de eis disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, vel prædicauerit, nisi forsam impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem latæ sententiæ, à qua nõ possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quocumque, etiam dignitate fulgente, nisi pro tempore existente Romano Pontifice absolui.

Insuper districtè in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicij prohibet omnibus Christi fidelibus, cuiuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, nè prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Tandem, vt ab iniurijs contentionibus Doctores, seu Scholastici, aut alij quicum.

quicumque in posterum se abstineant, & vt paci, & charitati consulatur, idem Sanctissimus in virtute Sanctæ obedientiæ eis præcipit, vt tam in libris impri- mendis, ac manuscibedis, quàm in thesibus, Disputationibus, ac Prædicatio- nibus caueant ab omni censura, & nota, nec non à quibuscumque conuitijs cõ- tra eas propositiones, quæ adhuc inter Catholicos hinc inde controuertuntur, donec à S. Sede recognita super iisdem propositionibus iudiciũ proferatur.

Franciscus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Loco Sigilli.

Anno à Natiuitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcētesimo septuagesimo nono, Indi- ctione secundæ, die verò 4. Mens. Martij, Pontificatus autem SS. in Chris- to Patris, & D. N. Innocentij diuina prouidencia Papæ XI. anno tertio, su- pradictum decretum affixi, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum, eiusdem SS. D. N. Papæ, & SS. Inquisitionis Cursorem.

Rome, ex Typographia Reuerendæ Camera Apostolicæ. M. DC. LXXIX.

